

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2006-2007

---

22 NOVEMBRE 2006

**Proposition de loi relative à
la parenté sociale**
(Déposée par Mme Marie-José Laloy)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi crée au sein des familles une nouvelle institution : la parenté sociale.

Les réalités des familles sont multiples et diverses, suite à l'émergence, à côté de la famille dite traditionnelle (parents et enfant(s)), d'autres types de familles : familles monoparentales; familles recomposées, éventuellement plusieurs fois; et familles homoparentales. Les enfants sont dans certains cas éduqués par des personnes qui ne sont pas leur(s) parent(s) biologique(s). Il s'agit le plus souvent du nouveau conjoint du parent biologique, qui s'occupe parfois des enfants de son partenaire comme s'il s'agissait des siens.

Parallèlement, certains membres de la famille proche — grand-parent, tante ou oncle, sœur ou frère, ... — peuvent également prendre une place considérable dans l'éducation d'un enfant, pour des raisons diverses. Ils apportent dans certains cas une aide importante au(x) parent(s) biologiques ayant des difficultés d'ordre divers (problème de santé physique ou mentale, décrochage social, ...) ou n'exerçant plus *de facto* leurs responsabilités de parents.

L'objectif de la présente proposition de loi relative à la parenté sociale est de reconnaître socialement et protéger juridiquement les liens existant entre une personne n'étant pas le parent biologique de l'enfant et ce dernier, (1) lorsque cette personne — le parent social — s'implique effectivement dans l'exercice des responsabilités parentales, (2) lorsqu'il existe une relation affective spécifique entre l'adulte et l'enfant et (3) lorsque la parenté sociale sert au mieux l'intérêt de l'enfant. Il peut par exemple s'agir du nouveau conjoint ou partenaire d'un parent, qui s'est occupé

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2006-2007

---

22 NOVEMBER 2006

**Wetsvoorstel betreffende het
zorgouderschap**
(Ingediend door mevrouw Marie-José Laloy)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel introduceert een nieuwe rechtsfiguur in het gezin : het zorgouderschap.

De werkelijkheid in de gezinnen is heel verscheiden en divers, omdat er naast het zogenaamde traditionele gezin (ouders en kind(eren)), andere gezinsvormen zijn ontstaan : eenoudergezinnen; eventueel herhaaldelijk nieuw samengestelde gezinnen; en homo- en lesbische huishoudens. In sommige gevallen worden kinderen opgevoed door mensen die niet hun biologische ouder(s) zijn. Meestal gaat het om de nieuwe echtgenoot van de biologische ouder, die zich soms over de kinderen van zijn partner ontfermt alsof het om zijn kinderen ging.

Tegelijk kunnen om uiteenlopende redenen bepaalde naaste familieleden — een grootouder, tante of oom, zus of broer, ... — eveneens een belangrijke rol in de opvoeding van een kind spelen. In bepaalde gevallen bieden ze de biologische ouder(s) met allerlei problemen (inzake lichamelijke of geestelijke gezondheid, omdat ze in de marge van de samenleving zijn beland, ...), of die hun ouderlijke verantwoordelijkheid *de facto* niet meer op zich nemen, belangrijke hulp.

Het doel van dit wetsvoorstel betreffende het zorgouderschap is de banden tussen een persoon die geen biologische ouder van het kind is en dat kind maatschappelijk erkennen en juridisch beschermen, (1) wanneer die persoon — de zorgouder — een groot stuk van de ouderlijke verantwoordelijkheid op zich neemt, (2) wanneer er een specifieke affectieve relatie bestaat tussen de volwassene en het kind en (3) wanneer het zorgouderschap het belang van het kind het beste dient. Het kan bijvoorbeeld om de nieuwe echtgenoot of partner van een ouder gaan, die zich

pendant des années des enfants de celui-ci, ou de la tante qui a véritablement pris en main l'éducation des enfants de sa sœur parce celle-ci ne pouvait ou ne voulait l'assumer.

L'établissement de la parenté sociale vise entre autres à répondre à une demande de certaines familles confrontées à des difficultés pratiques dans leur vie quotidienne. À l'heure actuelle, le parent social ne dispose en effet d'aucun droit ou d'obligation à l'égard de l'enfant dont il s'occupe, avec les problèmes qui peuvent en résulter. Par exemple, ce parent ne peut pas, en principe, signer le bulletin de l'enfant, aller le chercher à l'école sans autorisation spécifique de l'autre parent ou emmener l'enfant en vacances à l'étranger.

Si les chiffres de l'Institut national de statistique ne permettent pas d'établir avec précision le nombre d'enfants élevés dans des familles recomposées ou par un parent non biologique (en dehors des cas d'adoption), divers facteurs permettent de mesurer l'étendue du phénomène. Les couples divorcent davantage que par le passé et de plus en plus tôt (il y a eu en Belgique en 2005 43 182 mariages et 30 844 divorces; un mariage sur trois environ termine par un divorce). Les familles monoparentales sont également en augmentation (ces familles représentent de 12 % à 14 % de l'ensemble des ménages). On estime, en France, qu'un mariage sur trois est un remariage aboutissant à la création d'une famille recomposée.

L'auteur considère, au vu de ce contexte, qu'il convient de répondre aux différentes demandes émanant de la société civile et des associations et prévoit une structure proposant une solution claire aux besoins exprimés. Le présent texte constitue une avancée par rapport aux autres propositions de loi existantes, qui soit comportent des erreurs juridiques, soit sont incomplètes parce qu'elles ne règlent pas, notamment, les hypothèses de conflits entre le(s) parent(s) et le parent social ou le sort de la parenté sociale en cas de décès d'un des parents, social ou non.

Le parent social peut être de deux ordres : soit le partenaire du parent, à condition qu'il cohabite effectivement avec l'enfant pendant au moins trois ans; soit un membre de la famille proche (grand-parent, tante ou oncle, sœur ou frère). Comme indiqué ci-dessus, il est important de reconnaître, dans certains cas, le rôle que les membres familiaux peuvent jouer dans l'éducation des enfants.

Le texte insiste sur la nécessité de la plus-value de la parenté sociale pour l'enfant. Elle ne sera dès lors établie que si cette parenté rencontre les intérêts de ce dernier.

gedurende jaren over diens kinderen heeft ontfermd, of over de tante die de opvoeding van de kinderen van haar zuster werkelijk in handen heeft genomen omdat deze laatste dat niet kon of wilde.

Het instellen van het zorgouderschap heeft onder andere tot doel de vraag te beantwoorden van gezinnen die in hun dagelijks leven met praktische problemen worden geconfronteerd. Momenteel heeft de zorgouder immers geen enkel recht of geen enkele verplichting ten opzichte van het kind waarvoor hij zorgt, met alle mogelijke problemen van dien. Die ouder mag bijvoorbeeld in principe het rapport van het kind niet ondertekenen, hij mag het niet aan school afhalen zonder de specifieke toestemming van de andere ouder, noch het meenemen op vakantie in het buitenland.

Uit de cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek kan men niet precies afleiden hoeveel kinderen in nieuw samengestelde gezinnen of door een niet biologische ouder (in andere gevallen dan die van adoptie) worden opgevoed, maar men kan de omvang van dit verschijnsel bepalen aan de hand van diverse factoren. Echtparen scheiden vaker dan in het verleden en steeds vroeger uit de echt (in 2005 waren er in België 43 182 huwelijken en 30 844 echtscheidingen; ongeveer een huwelijk op drie draait op een echtscheiding uit). Ook het aantal eenoudergezinnen neemt toe (die gezinnen vertegenwoordigen 12 tot 14 % van alle gezinnen). In Frankrijk schat men dat een huwelijk op drie een tweede huwelijk is dat tot de samenstelling van een nieuw gezin leidt.

In het licht van die context meent indiener dat er een antwoord moet worden gegeven op de diverse vragen die uit het maatschappelijk middenveld en de verenigingen afkomstig zijn en dat er voor een structuur moet worden gezorgd die een duidelijke oplossing biedt voor de geuite behoeften. Deze tekst gaat verder dan de andere, bestaande wetsvoorstellen, die ofwel juridische fouten bevatten, ofwel onvolledig zijn omdat ze bijvoorbeeld geen regeling treffen voor de mogelijke conflicten tussen de ouder(s) en de zorgouder, of niet bepalen wat het lot van het zorgouderschap is wanneer één van de ouders, al dan niet de zorgouder, overlijdt.

Er zijn twee soorten zorgouders : ofwel is het de partner van de ouder, op voorwaarde dat hij gedurende minstens drie jaar werkelijk met het kind samenwoont; ofwel is het een naast familielid (grootouder, tante of oom, zuster of broer). Zoals hierboven vermeld is het belangrijk dat in bepaalde gevallen de rol wordt erkend die familieleden kunnen spelen in de opvoeding van kinderen.

De tekst beklemtoont dat het zorgouderschap een meerwaarde voor het kind met zich moet brengen. Het zal bijgevolg slechts tot stand komen wanneer dat ouderschap in het belang van dat kind is.

La présente proposition distingue ensuite deux hypothèses : lorsqu'il n'y a qu'un seul parent biologique et donc une seule personne qui exerce l'autorité parentale, suite à un décès ou dans le cas d'une famille monoparentale; et lorsqu'il y a deux parents biologiques. L'étendue des droits et obligations du parent social varieront en fonction de chacune de ces hypothèses.

Dans le premier cas, le parent social est titulaire des mêmes droits et obligations que le parent biologique, à l'exception des droits successoraux. Il s'agit des obligations d'hébergement, d'entretien, de surveillance, d'éducation et de formation (article 203 du Code civil). L'étendue des prérogatives exercées par le parent social ne pose aucune difficulté, puisqu'il n'y a au total que deux parents (le parent biologique et le parent social). L'enfant, quant à lui, a une obligation alimentaire à l'égard du parent social (article 205 du Code civil). Les donations ou les dispositions testamentaires entre le parent social et l'enfant bénéficient d'un régime successoral favorable (les droits de succession en ligne directe s'appliquent).

Les droits et obligations du parent social sont beaucoup plus limités lorsque l'enfant a deux parents qui exercent conjointement l'autorité parentale. Cette hypothèse vise principalement les familles recomposées. Cette limitation est cohérente dans la mesure où la création de la parenté sociale ne vise en aucun cas à (re)mettre en cause l'autorité parentale du/des parent(s) biologique(s) ou à en diminuer l'importance. C'est la raison pour laquelle le présent texte prévoit expressément que le parent social détient uniquement les droits et obligations liés à l'hébergement de l'enfant. Il s'agit en fait de l'ensemble des décisions liées à la vie quotidienne de celui-ci, à l'exclusion des décisions importantes relatives à sa santé, son éducation, sa formation, ses loisirs ou son orientation religieuse ou philosophique. Ces décisions continuent de relever de la compétence conjointe des deux parents biologiques. Le texte prévoit une exception : les droits et obligations du parent social peuvent être étendus lorsque l'autre parent biologique (c'est-à-dire le parent qui n'assure pas l'hébergement de l'enfant) s'est désintéressé de l'enfant depuis au moins deux ans à dater de l'introduction de la demande de parenté sociale. La proposition de loi prévoit également des solutions en cas de rupture entre le parent et le parent social qui vit avec ce dernier. Le droit d'entretenir des relations personnelles, tel que prévu à l'article 375*bis* du Code civil, s'applique.

La parenté sociale est une nouvelle institution juridique qui ne peut être établie que par le tribunal de la jeunesse. La demande doit être introduite par le parent biologique et le candidat à la parenté sociale. Lorsque l'enfant a ses deux parents biologiques qui

Vervolgens maakt dit voorstel een onderscheid tussen twee gevallen : wanneer er slechts een biologische ouder is en dus slechts een persoon die het ouderlijk gezag uitoefent, als gevolg van een overlijden of in het geval van een eenoudergezin; en wanneer er twee biologische ouders zijn. De omvang van de rechten en plichten van de zorgouder zullen verschillen naargelang het om één van die twee gevallen gaat.

In het eerste geval heeft de zorgouder dezelfde rechten en plichten als de biologische ouder, op de erfrechten na. Het gaat om de verplichtingen inzake de huisvesting, het levensonderhoud, het toezicht, de opvoeding en de opleiding (art. 203 van het Burgerlijk Wetboek). De reikwijdte van de voorrechten die door de zorgouder worden uitgeoefend levert geen problemen op, aangezien er in totaal slechts twee ouders zijn (de biologische ouder en de zorgouder). Het kind van zijn kant is levensonderhoud verschuldigd aan de zorgouder (art. 205 van het Burgerlijk Wetboek). Voor schenkingen of uiterste wilsbeschikkingen tussen de zorgouder en het kind geldt een gunstige erfregeling (de successierechten bij een erfopvolging in rechte lijn zijn van toepassing).

De rechten en plichten van de zorgouder zijn veel beperkter wanneer het kind twee ouders heeft die gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen. Het gaat dan vooral om de nieuw samengestelde gezinnen. Die beperking is logisch, aangezien de invoering van het zorgouderschap geenszins beoogt het ouderlijk gezag van de biologische ouder(s) (opnieuw) op losse schroeven te zetten of het belang ervan in te perken. Daarom bepaalt deze tekst uitdrukkelijk dat de zorgouder alleen de rechten en plichten in verband met de huisvesting van het kind heeft. Eigenlijk gaat het om alle beslissingen in verband met zijn dagelijks leven, behalve de belangrijke beslissingen in verband met zijn gezondheid, zijn opvoeding, zijn opleiding, zijn ontspanning of zijn godsdienstige of levensbeschouwelijke keuzes. Voor die beslissingen blijven beide biologische ouders gezamenlijk bevoegd. De tekst voorziet in een uitzondering : de rechten en plichten van de zorgouder kunnen worden uitgebreid wanneer de andere biologische ouder (dat wil zeggen de ouder die niet instaat voor de huisvesting van het kind) sinds minstens twee jaar vanaf het indienen van de zorgouderschaapsaanvraag geen belangstelling voor het kind meer heeft getoond. Het wetsvoorstel voorziet ook in oplossingen bij een breuk tussen de ouder en de zorgouder die met hem samenleeft. Het recht persoonlijk contact met het kind te onderhouden, zoals bepaald in artikel 375*bis* van het Burgerlijk Wetboek, is van toepassing.

Het zorgouderschap is een nieuwe rechtsfiguur die slechts door de jeugdrechtbank kan worden ingesteld. De aanvraag moet worden ingediend door de biologische ouder en door de kandidaat-zorgouder. Wanneer beide biologische ouders van het kind het

exercerent l'autorité parentale, le consentement du parent biologique non-demandeur est requis. De même, l'accord de l'enfant âgé de plus de 12 ans est obligatoire. Il est en effet essentiel, pour l'auteur de la proposition de loi, de ne pas s'immiscer dans les relations familiales et de prévoir l'accord exprès de toutes les personnes concernées, afin que la parenté sociale soit véritablement bénéficiaire pour toutes les parties. À nouveau, le texte prévoit dans ce cadre une exception : le consentement du parent non-demandeur n'est pas exigé lorsqu'il s'est désintéressé de l'enfant depuis au moins deux ans à partir de la date de l'introduction de la demande.

La proposition de loi prévoit spécifiquement de limiter la parenté sociale à une demande maximum par parent, afin d'éviter la multiplication ou la coexistence à outrance de parents sociaux et de compliquer inutilement les structures familiales. Elle autorise cependant une seconde parenté sociale dans l'hypothèse du décès du premier parent social.

La parenté sociale peut être modifiée ou supprimée, à la demande d'un parent biologique, du parent social ou du procureur du Roi.

Marie-José LALOY.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Il est inséré dans le livre premier du Code civil, un titre *IXbis*, comprenant les articles 387ter à 387^{septies}, rédigés comme suit :

« Titre *IXbis*. De la parenté sociale

Art. 387ter. — § 1. La parenté sociale peut être accordée par décision judiciaire à une personne autre que le parent, qui s'implique de manière effective dans l'exercice des responsabilités parentales de l'enfant.

§ 2. Peut être parent social :

ouderlijk gezag uitoefenen, is de toestemming vereist van de biologische ouder die de aanvraag niet indient. Tevens is de instemming van het kind vereist indien het ouder is dan 12 jaar. Voor de indiener van het wetsvoorstel is het immers essentieel dat men zich niet in de gezinsrelaties mengt en dat men voor de uitdrukkelijke toestemming zorgt van alle betrokkenen, opdat het zorgouderschap voor alle partijen werkelijk gunstig zou zijn. Opnieuw voorziet de tekst in die context in een uitzondering : de toestemming van de ouder die de aanvraag niet indient is niet vereist wanneer hij sinds minstens twee jaar vanaf de datum van indiening van de aanvraag geen belangstelling meer heeft getoond voor het kind.

Het wetsvoorstel voorziet specifiek in de beperking van het zorgouderschap tot maximum één aanvraag per ouder, om te voorkomen dat er buitensporig veel zorgouders naast elkaar optreden of dat de gezinsstructuren nodeloos ingewikkelder worden gemaakt. Het staat evenwel een tweede zorgouderschap toe wanneer de eerste zorgouder overlijdt.

Het zorgouderschap kan worden gewijzigd of opgeheven op verzoek van een biologische ouder, de zorgouder of de procureur des Konings.

*
* *

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In Boek I van het Burgerlijk Wetboek wordt een Titel *IXbis* ingevoegd, die de artikelen 387ter tot 387^{septies} omvat, luidende :

« Titel *IXbis*. Het zorgouderschap

Art. 387ter. — § 1. Het zorgouderschap kan bij rechterlijke beslissing worden toegewezen aan een andere persoon dan de ouder, die daadwerkelijk een deel van de ouderlijke verantwoordelijkheid voor het kind op zich neemt.

§ 2. De volgende personen kunnen zorgouder zijn :

— le partenaire du parent, pour autant qu'il cohabite effectivement avec ce dernier et l'enfant depuis au moins trois ans à la date de l'introduction de la demande de parenté sociale;

— l'ascendant au deuxième degré;

— le collatéral au deuxième ou au troisième degré.

Dans tous les cas, le tribunal doit constater qu'il existe un lien d'affection particulier entre l'enfant et le candidat à la parenté sociale et que l'établissement de la parenté sociale sert au mieux les intérêts de l'enfant.

Art. 387*quater*. — Lorsque l'autorité parentale est exercée par un seul parent, le titulaire de la parenté sociale exerce conjointement avec le parent les droits et obligations inhérents à l'autorité parentale à l'égard de l'enfant.

Les dispositions du présent livre, titre IX, et les articles 203, 203*bis*, 205 et 207 à 211 s'appliquent.

Les libéralités entre vifs ou à cause de mort entre le titulaire de la parenté sociale et l'enfant et ses descendants sont soumises aux dispositions du droit successoral s'appliquant aux héritiers en ligne directe.

En cas de décès du parent, le juge de paix désigne le parent social comme tuteur, sauf si cette désignation est contraire à l'intérêt de l'enfant. Si le parent décédé a désigné une autre personne comme tuteur, le juge de paix décide en fonction de l'intérêt de l'enfant.

En cas de rupture entre le parent et le parent social, visé à l'article 387*ter*, § 2, premier tiret, l'autorité parentale est exercée conjointement par les deux parents conformément à l'article 374.

Art. 387*quinquies*. — Lorsque l'autorité parentale est exercée conjointement par les deux parents, le parent qui assure l'hébergement de l'enfant peut déléguer au parent social tout ou une partie des droits et obligations dont il est titulaire à l'égard de l'enfant.

La parenté sociale ne peut en aucun cas porter préjudice à l'exercice de l'autorité parentale de l'autre parent.

La délégation ne peut porter que sur les droits et obligations liées à l'hébergement de l'enfant. Elle ne peut porter sur les décisions importantes concernant les autres compétences visées à l'article 374, alinéa 2, sauf si le parent non-demandeur s'est désintéressé de

— de partner van de ouder, op voorwaarde dat hij op de datum waarop de zorgouderschapsaanvraag wordt ingediend, sinds minstens drie jaar werkelijk samenwoont met die laatste en het kind;

— de bloedverwant in de opgaande lijn in de tweede graad;

— de bloedverwant in de zijlijn in de tweede of de derde graad.

In alle gevallen moet de rechtbank vaststellen dat er een bijzondere affectieve band bestaat tussen het kind en de kandidaat voor het zorgouderschap en dat het zorgouderschap de belangen van het kind zo goed mogelijk dient.

Art. 387*quater*. — Wanneer het ouderlijk gezag door een enkele ouder wordt uitgeoefend, oefent de zorgouder gezamenlijk met de ouder de rechten en plichten uit die bij het ouderlijk gezag over het kind horen.

De bepalingen van onderhavig boek, Titel IX, en de artikelen 203, 203*bis*, 205 en 207 tot 211 zijn van toepassing.

Voor schenkingen onder de levenden of bij testament tussen de zorgouder en het kind en zijn bloedverwanten in de nederdalende lijn gelden de bepalingen van het successierecht die van toepassing zijn op de erfgenamen in de rechte lijn.

Indien de ouder overlijdt, wijst de vrederechter de zorgouder als voogd aan, tenzij die aanwijzing strijdig is met het belang van het kind. Indien de overleden ouder een andere persoon als voogd heeft aangewezen, beslist de vrederechter in het belang van het kind.

Indien het tot een breuk komt tussen de ouder en de zorgouder bedoeld in artikel 387*ter*, § 2, eerste streepje, wordt het ouderlijk gezag overeenkomstig artikel 374 gezamenlijk door beide ouders uitgeoefend.

Art. 387*quinquies*. — Indien het ouderlijk gezag door beide ouders gezamenlijk wordt uitgeoefend, kan de ouder die voor de huisvesting van het kind instaat alle rechten en plichten die hij ten opzichte van het kind heeft, of een gedeelte ervan, aan de zorgouder overdragen.

Het zorgouderschap mag in geen geval afbreuk doen aan de uitoefening van het ouderlijk gezag door de andere ouder.

Alleen de rechten en plichten in verband met de huisvesting van het kind kunnen worden overgedragen. Een overdracht kan niet slaan op de belangrijke beslissingen inzake de andere bevoegdheden bedoeld in artikel 374, tweede lid, tenzij de ouder die de

l'enfant depuis au moins deux ans à partir de la date d'introduction de la demande de parenté sociale.

Le parent demandeur et le candidat à la parenté sociale peuvent préciser, dans leur demande, les modalités relatives à l'entretien de l'enfant par le parent social.

L'article 373, alinéa 2, s'applique, en ce qui concerne les droits et obligations visés au § 1.

En cas de rupture entre le parent et le parent social visé à l'article 387ter, § 2, premier tiret, l'article 375bis s'applique. Lorsque la délégation porte sur d'autres compétences que celles de l'hébergement, conformément au § 3 du présent article, les droits délégués continuent à être exercés conjointement par le parent et le parent social, conformément à l'article 374.

En cas de décès du parent-demandeur, le parent social reste titulaire des droits délégués conjointement avec le parent non-demandeur.

La délégation ne peut être demandée qu'une seule fois par le parent délégant.

Art. 387sexies. — La demande d'obtention de la parenté sociale est introduite par le parent et le candidat à la parenté sociale devant le tribunal de la jeunesse du lieu du domicile de l'enfant, conformément aux articles 1034bis et suivants du Code judiciaire.

Lorsque l'autorité parentale est exercée conjointement par les deux parents, le consentement préalable du parent qui n'a pas introduit la demande est requis, sauf si ce dernier s'est désintéressé de l'enfant depuis au moins deux ans à partir de la date d'introduction de la demande de parenté sociale.

Le consentement préalable de l'enfant âgé de plus de douze ans est requis. L'enfant qui dispose du discernement requis est entendu, conformément à l'article 931, alinéas 3 à 7, du Code judiciaire.

Le tribunal de la jeunesse convoque en chambre du conseil les parents à l'égard desquels la filiation est établie et le candidat à la parenté sociale. Il vérifie si les accords requis aux §§ 2 et 3 sont rencontrés.

Il requiert l'avis du ministère public. Il peut ordonner la comparution en chambre du conseil de toute personne qu'il estime utile d'auditionner.

aanvraag niet indient sinds minstens twee jaar vanaf de datum waarop de zorgouderschapsaanvraag werd ingediend geen belangstelling meer heeft getoond voor het kind.

De ouder die de aanvraag indient en de kandidaat voor het zorgouderschap kunnen in hun aanvraag nadere bepalingen opnemen over de wijze waarop de zorgouder in het levensonderhoud van het kind zal voorzien.

Artikel 373, tweede lid, is van toepassing voor de in § 1 bedoelde rechten en plichten.

Bij een breuk tussen de ouder en de zorgouder bedoeld in artikel 387ter, § 2, eerste streepje, is artikel 375bis van toepassing. Indien de overdracht overeenkomstig § 3 van onderhavig artikel betrekking heeft op andere bevoegdheden dan die inzake huisvesting, blijven de ouder en de zorgouder de overgedragen bevoegdheden overeenkomstig artikel 374 gezamenlijk uitoefenen.

Indien de ouder die de aanvraag heeft ingediend overlijdt, behoudt de zorgouder gezamenlijk met de ouder die de aanvraag niet heeft ingediend de overgedragen rechten.

De overdragende ouder kan de overdracht slechts eenmaal vragen.

Art. 387sexies. — De aanvraag tot het verkrijgen van het zorgouderschap wordt ingediend door de ouder en de kandidaat voor het zorgouderschap bij de jeugdrechtbank van de woonplaats van het kind, overeenkomstig artikel 1034bis en volgende van het Gerechtelijk Wetboek.

Wanneer het ouderlijk gezag door beide ouders gezamenlijk wordt uitgeoefend, is de voorafgaande toestemming van de ouder die de aanvraag niet heeft ingediend vereist, tenzij die ouder sinds minstens twee jaar vanaf de datum waarop de zorgouderschapsaanvraag is ingediend, geen belangstelling meer heeft getoond voor het kind.

Indien het kind ouder is dan twaalf jaar, is zijn voorafgaande toestemming vereist. Het kind dat over het vereiste onderscheidingsvermogen beschikt, wordt gehoord overeenkomstig artikel 931, derde tot zevende lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

De jeugdrechtbank roept de ouders ten aanzien van wie de afstamming is vastgesteld en de kandidaat voor het zorgouderschap op in de raadkamer. Ze verifieert of de in §§ 2 en 3 vereiste toestemming gegeven is.

Ze vraagt het advies van het openbaar ministerie. Ze kan de verschijning in raadkamer gelasten van alle personen van wie ze het nuttig acht dat ze worden gehoord.

Le tribunal rejette la demande s'il constate, par décision motivée, que l'attribution de la parenté sociale serait préjudiciable à l'intérêt de l'enfant ou à l'exercice de l'autorité parentale.

Après le décès du parent social, une deuxième demande de parenté sociale peut être introduite conformément aux dispositions du présent titre.

Art. 387*septies*. — Le tribunal peut, à la demande d'un parent, du parent social ou du procureur du Roi, décider, modifier ou supprimer, dans l'intérêt de l'enfant, toute disposition relative à la parenté sociale.

13 octobre 2006.

Marie-José LALOY.

De rechtbank verwerpt de aanvraag indien ze bij een met redenen omklede beslissing vaststelt dat de toekenning van het zorgouderschap het belang van het kind of de uitoefening van het ouderlijk gezag zou schaden.

Na het overlijden van de zorgouder kan overeenkomstig de bepalingen van onderhavige Titel een tweede zorgouderschapsaanvraag worden ingediend.

Art. 387*septies*. — De rechtbank kan op verzoek van een ouder, de zorgouder of de procureur des Konings alle maatregelen betreffende het zorgouderschap opleggen, wijzigen of opheffen.

13 oktober 2006.